

[Gert Petersen.]

vil give beskæftigelse til 12.000-13.000 om året. Vi mener, at man skal lægge hovedvægten, alene lægge vægten, på denne sidste beskæftigelsesfremmende foranstaltning, også fordi den vil spare Danmark for valuta i de kommende år, det vil være en fornuftig ting og under alle omstændigheder en nødvendig ting at gøre. Det vil sige at anlægge naturgasledninger, at udbygge fjernvarmeforsyningen, at sætte ind på de vedvarende energikilder: jordvarme, vind- og solenergi. Jeg ved ikke, hvordan man stiller sig hertil fra regeringens side. Jeg har indtryk af, at man sådan er lidt på gлед, men jeg har også indtryk af, at det er noget, som går ganske langsomt, og hvor der skal puffes umådelig meget til regeringen for virkelig at få den i skred.

Men altså selv efter regeringens egen energipolitiske plan ligger der her beskæftigelse til 12.000-13.000 mennesker om året; hvorfor kommer man så ikke i gang med disse ting?

Fra SFs side er vi ikke mere overbudsstillede, end at vi er villige til at støtte også statsunderstøttelse af nødlidende brancher. Men det er naturligvis en forudsætning for os, at den støtte, man fra statens side giver disse nødlidende brancher, hvad enten det er skibsværftsindustrien, konservesindustrien, eller hvad det måtte være, bliver stående som en offentlig prioritet i de pågældende virksomheder, altså forbliver en offentlig ejendom.

Hvis der er nogen, der synes, det er forfærdelig venstreorienteret og helt revolutionært, vil jeg godt have lov til at minde om, at den socialdemokratiske regering i 1930'erne faktisk opkøbte et flertal af aktierne i Burmeister & Wain for at støtte og hindre Burmeister & Wains lukning. Også dengang var der folk, der sagde: det er mest rimeligt, at de danske skibsværfter og især Burmeister & Wain lukker, for vi har alligevel ikke råd til at holde de store skibsværfter gående, og de bliver kørt ned af skibsværfterne i udviklingslandene. Man havde ikke begrebet udviklingslandene dengang, men så fandt man på et andet ord, men det var under alle omstændigheder essensen i det, som man sagde dengang. Men der skete altså det, at den daværende socialdemokratiske-radikale regering under Stauning op-

købte flertallet af aktierne i Burmeister & Wain og kørte virksomheden videre, og det viste sig, at virksomheden var særdeles levedygtig. Så skete der det ulykkelige, at da Knud Kristensen fra venstre blev statsminister, solgte man flertallet af aktierne og afhændede dermed, hvad der var blevet en statslig prioritet. Det kan vi naturligvis ikke affinde os med: vi må have en sikkerhed for, at den offentlige støtte, som ydes til brancher eller virksomheder, forbliver statslig prioritet. Det er hele samfundet, som går ind og tager en risiko, og det må være hele samfundet, som får gevinsten, hvis der er en gevinst, bagefter.

Men det afgørende er altså, at dette er muligt, og at det har vist sig muligt under tidligere socialdemokratiske regeringer. Hvorfor er man gået så langt tilbage? Hvorfor er man gået så langt i liberalistisk retning, eller for at sige det rent ud: i højre retning, at man ikke længere er i stand til at gøre, hvad Stauning var i stand til at gøre? Det er vi nogle stykker der synes er meget, meget trist og meget, meget beklageligt, og vi håber, at regeringen i den kommende sommer vil besinde sig. Jeg er helt klar over, at den er i en vanskelig parlamentarisk situation, og den skal ikke fra vores side høste utak, fordi den dog prøver at gøre et og andet, som det har været tilfældet omkring arbejdsløshedslovgivningen osv. Men når det drejer sig om de muligheder, som ligger i selve den økonomiske politik, må jeg erkende at vi så venter et langt kraftigere udspil fra regeringen, ikke et udspil, der går i retning af, at dette land nu skal være socialistisk, for vi ved godt, at der ikke er flertal for det i folketinget, men et udspil, som går i retning af, at arbejdsløsheden i dette land nu må afskaffes, at der må gøres nogle meget kraftige og væsentlige indgreb mod arbejdsløsheden, mod de arbejdsfrie indkomster, mod skattespekulanter, som holder sig uden for den almindelige beskatning, som på en eller anden måde unddrager sig beskatningen, mod alle disse forhold, som er med til at forpeste tilværelsen for almindelige borgere her i samfundet.

Jeg er helt sikker på, at hvis regeringen kommer med sådanne udspil, vil det for det første være vanskeligt for det borgerlige flertal her i folketinget at undslå sig at diskutere og tage alvorligt sådanne udspil og